

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

14. An Capitulum generale alicuius religionis possit restringere, & limitare
usum privilegiorum? Ex p. 11. tr. 2. Misc. 2. r. 66.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

RESOL. XIV.

An Capitulum Generale alicuius Religionis possit restringere, & limitare usum privilegiorum? Ex p. 11. tr. 2. & Misc. 2. Ref. 66.

§. 1. Negativè respondet Pasqualigus in 99. Moral. Cent. 4. quæst. 331. numer. 8. ubi sic ait; Hinc autem fit: quod nequeant Superiores Religionis, aut etiam Capitulum Generale limitare, aut restringere usum privilegiorum, si omnibus & singulis concessa sunt; contra id, quod docent Mirand. in Manual tom. 2. quæst. 43. art. 4. Portel in dub. Regularium verb. Privilegium, num. 78. Rodriquez tom. 1. quæst. regul. quæst. 17. art. 5. Lezana tom. 1. sum. cap. 18. num. 56. Neque valet ratio in oppositum, quod non sit presumendum quod Pontifex, ut zelator observantia regularis, velit, quod subditus utatur privilegiis contra voluntatem Superiorum; quia cum veritati cedat presumptioni, l. Nuptura, ff. de iure dot. & l. cum de iudicio, ff. de probat. & confiter de voluntate Pontificis, quod subditi habeant proprium ius ad usum privilegiorum, dum omnibus & singulis concedit, atque adeo per logicaliter, non est inducenda præsumpta voluntas contraria, præsertim quia non est contra Regularem observantiam, quod subditus utatur gratis maiorum Superiorum independentem, & contra voluntatem minorum, cum minores debeant se conformare maioribus, non minus quam subditi immediatis superioribus. Nec privilegia sunt contra regularem disciplinam, si non continent abusum. Ita ille.

2. Sed ego prolixius talem sententiam reiciendam puto, & affirmatiam tenendam esse existimo. Et ita præter Mirandam, Portel, Rodriquez, & Lezanam à Pasqualigo adductos, tenent communiter Doctores. Et ita me citato tenet Bordonus in Conf. Regular. tom. 2. resolut. 52. numero 316. & me citato Bassæus verb. Privilegium 4. numero 11. & me citato Pellizarius in man. Regular. tom. 2. tractat. 8. capit. 1. numero 62. & 63. Quibus etiam adde doctum Magistrum Donatum tom. 1. tractat. 13. questione 20. Brauum in tract. Monast. capit. 7. num. 11. Tamburinum de iure Abbatum tom. 1. disp. 16. quæst. 9. Hieronymum Rodriquez in Compend. ref. 116. numero 26. Bellasium in Prompt. Regular. verb. Privilegium. 6. Suarez de Relig. tom. 4. tra. 8. l. 2. c. 22. n. 14. & alios.

3. Probat hęc opinio, nam ut bene observat Suarez ubi supra, & contra Regem Anglia libro 4. capit. 7. numero 12. & 25. & capit. 13. numero 7. quamquam privilegium Apostolicum sit datum in fauorem verbi gratia Abbatum, aut aliorum subditorum Ordinis, eo pacto intelligitur datum, ut simul habeat secum imbitam deteriorationem ab ipso Pontifice concessam supremis Potestatibus Ordinis, pro ut illius augmento, & conseruationi, iustis de causis visum fuerit expedire. Itaque Regula illa; inferior non potest abrogare, &c. locum habet solum, quando inferior restringit, aut tollit privilegium contra voluntatem eius, cui concessum est: quod certe non euenit in casu nostro, cum in Capitulis Generalibus, ac Prouincialibus, in quibus suppono eiusmodi privilegia abrogari, adsit interpretativa voluntas totius Religionis, cui concessa sunt dicta privilegia: quod est talem restrictionem, aut ablationem privilegij fieri de consensu habentis privilegium. Præter quam quod Papa concedens priuilegium in fauorem Religionis censetur illud conferre iuxta ordinem debitum, & magis contentanum ipsi Religioni, quamdiu expressè non declarat in contrarium: debitus autem ordo Religionis petit, ut inferiores Prælati pendant à Superioribus, & consequenter credendum est hanc esse mentem Papæ concedentis talia privilegia, quomodo non potest dici inferior auferre facultatem concessam à Superiore; quippe quæ non est concessa simpliciter, sed cum hac subordinatione.

4. Et quidem cum privilegia principaliter concedantur toti Religioni, & tota Religio in capitulo Generali censetur existere; sequitur, eam si iudicauerit ita expedire, posse à se tota abdicare usum illorum, & consequenter etiam à proprio Generali, cum nemo cogendus sit uti suo privilegio. Ita sentiunt viri docti à me consulti.

5. Vnde ex his patet responsio ad argumenta à Pasqualigo adducta pro sua confirmanda opinione; quæ licet vim haberent, quod nego, procederet seclusis privilegiis ad faciendum, quæ habere Regulares certum est. Leo namque X. concessit quod Generalis Minorum in suo capitulo Generali, & quilibet Prouincialis in suo Capitulo Prouinciali cum consensu tamen eiusdem Capituli, vel maioris partis, declarare possit, & valeat, utrum ab usu alicuius concessionis, vitæ vocis oraculo factæ abstinere debeat, ac si concessio huiusmodi per Sanctitatem suam suspensa, vel reuocata fuisset, & haberetur in supplemento Ordinis, fol. 94. concess. 296.

6. Id item concessit Gregorius XIII. Superioribus Illustrissimæ Religionis Societatis IESV, ut possent scilicet indulta Apostolica, quomocumque hæcenus concessa, limitare, eorumque usum prohibere, prout habetur in Compend. Societatis, tit. Gratiarum usus; §. 2. quod extenditur ad Superiores Mendicantium, ob communicationem privilegiorum.

7. Et idè rectè in Actis Capituli Generalis nostræ Religionis Clericorum Regularium celebrati Romæ apud Sanctum Syluestrum Montis Quirinalis 16. mensis Maij, sic habetur; Decreuerunt Patres, ut Compendium privilegiorum, & facultatum Nostræ Congregationis Clericorum Regularium à Patre D. Alexandro Peregrino Clerico Regulari concinnè dispositum, & vtilibus annotationibus auctum publico nostri Ordinis commodo Typis excudatur, excusumque ad singulas nostras Domos quam primùm transfinitur. Nemi enim verò licitum sit ab ea die, qua prædictus libellus transmissus fuerit, aut quomodolibet innotuerit, absque licentia Admodum Reuerendi Patris Nostri Generalis aliquo alio privilegio uti, præter ea quæ in iam dicto Compendio continentur, ac alia quæ apud nos sunt in usu, dummodo non sint à Summo Pontifice reuocata; D. Theodosius Nigrifolius Secretarius.

RESOL. XV.

An Prælati Regulares possint amoueri à suis Prælatiis ad libitum suorum Superiorum sine causa? Et Superior pendente accusatione, vel inquisitione contra aliquem, an in tali casu non possit spoliare eum Prælatum etiam manuum, nisi prius probato delicto, &c. Ex p. 3. tr. 2. Ref. 117.

§. 1. Affirma